

Nr 279.

Av herr **Lindman m. fl.**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående åtgärder från statens sida till underlättande av jordbrukarnas kamp mot ogräsen.

Det torde få anses ligga i sakens natur, att man vid det arbete på jordbruksproduktionens höjande, som nu arbetar sig fram, i främsta rummet inriktar sig på direkt produktionsbefrämjande åtgärder. Riksdagens förhandlingar bära ock allt tydligare spår härom under krisåren. Till dylika produktionsbefrämjande åtgärder höra bland annat den rörande växtnäringens anskaffning till åkerjorden och dennas förbättrade odling, vilka föreslagits i en motion (nr 188) framlämnad i denna kammare vid fjolårets riksdag samt i motionerna nr 154 och 155 vid denna riksdag.

Men det gives även *indirekt produktionsbefrämjande åtgärder* och det till och med sådana, vars verkningar tävla med många av de direktas. Hit höra främst bekämpandet av växtsjukdomar och skadeinsekter samt *bekämpandet av ogräs*. Denna sistnämnda åtgärd skall här närmare beröras.

Ogräsen höra utan all fråga till jordbrukets och jordbrukarens värsta fiender. Den skada, de åstadkomma, kan knappast överskattas, och säkert är, att den i allmänhet underskattas. Det ges försök, som visa, att samma jord under i övrigt lika förhållanden kan giva ända till tre gånger så stor skörd och mer, om den hålles ogräsfri, mot om ogräset fritt får växa å densamma, och härav kan man sluta, att det icke behöves svårare ogräsinblandning för att skörden skall nedsättas med 10 à 20 procent. Ingen torde vilja jäva, att vi i vårt land skulle få minst 10 procent högre skörd, om vi effektivt bekämpade ogräset. Då skördens värde före kriget beräknades till

ungefär en miljard kronor per år och under senare år har gått upp till en och en halv miljard kronor, så motsvara dessa 10 procent sålunda 100 à 150 miljoner kronor per år.

Dessa siffror giva oss något att tänka på, särskilt under nu rådande förhållanden, då de skördemängder, det här gäller, för vårt folk betyda så mycket mer, än vad penningvärdet anger. Vi få därför ej ensidigt tänka på växtnäringstillförsel till jorden eller på andra förbättringar i växtlivets förutsättningar, utan vi måste även på allvar upptaga kampen mot kulturväxternas svåra konkurrenter på våra åkrar. Vi stå icke till svars med att låta ogräsväxterna taga för sig av den plats och näring, det ljus och värme, som rätteligen skola komma ensamt kulturväxterna till godo.

Den *kamp mot ogräset*, som ständigt måste föras och som vi här vilja rikta uppmärksamheten på, tillkommer givetvis i främsta rummet de enskilda jordbrukarna själva, liksom allt vad jordbruket angår främst hänger på dem. Att många jordbrukare med framgång upptagit denna kamp, kan ock konstateras vid våra talrika, välskötta större såväl som mindre jordbruk runt om i landet, liksom å andra sidan mycken försumlighet även lätt låter påvisa sig på detta område, vilken försumlighet är så mycket mer att beklaga, som den med sina följder tyvärr drabbar ej endast den skyldige själv utan oftast även hans grannar, till följd av ogräsets kända förmåga att sprida sig. Kampen mot ogräset är därför alldeles särskilt ett gemensamt intresse för alla jordbrukare, men den är ock, isynnerhet under dessa tider, av största intresse för hela folket. Då det allmänna lämnar verksamt stöd på så många områden av jordbruksdriften, är det därför endast i konsekvens därmed, att staten även medverkar till och stöder kampen mot ogräset på alla sätt, som kunna befinnas lämpliga.

Utan att ingå på några detaljer härvidlag, vilja vi endast peka på några av de vägar, på vilka statens medverkan kan tänkas lämnad:

1) *Försök* för utrönande av olika kampmetoders och kampmedels verkan, ävensom försök för att påvisa betydelsen för skördeavkastningen av olika växter av ogräsbekämpandet.

2) *Spridande av kännedom* om kampmetoder och kampmedel samt resultaten från de försök av olika slag, som utföras såväl i inland som utland.

3) *Anställande av en sakkunnig person* (en statens konsulent) med åliggande att under lantbruksstyrelsen leda och övervaka allt det

försöks- och upplysningsarbete, som från det allmännas sida kan ifrågakomma, och att i detta avseende samarbeta med hushållnings-sällskapen och deras konsulenter. — I Norge är t. ex. fråu och med 1913 anställd en statskonsulent för ogräsbekämpandet.

4) *Underlättande av åtkomsten av ogräsdödande medel* och redskap för deras användning. — I Norge har man bland de åtgärder, som nu skola vidtagas för jordbruksproduktionens främjande, ej glömt att medtaga »prisnedsättning på ogräsdödande medel».

5) *Lagstiftning mot ogräs*. I vårt land finnes, såsom bekant, i samband med bestämmelserna om frökontroll, några bestämmelser givna om vissa svårare ogräsväxters frön. Lagar angående ogräsbekämpande och åtgärder mot ogrässpridande från den ena jordbrukarens område till den andras finnas med mycket växlande innehåll införda i ett flertal tyska stater, i Österrike, Belgien, Frankrike, i åtskilliga av de Nordamerikanska staterna, ävensom i Kanada, och för närvarande finnes ett dylikt lagförslag framlagt för folkrepresentationen i Norge.

Med dessa korta antydningar och under hänvisning till frågans oerhörda vikt för vår modernäring och vårt folk, få vi härmed hemställa,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att Kungl. Maj:t måtte *dels* taga i övervägande vad som från statens sida nu omedelbart möjligen kan vidtagas för att underlätta jordbrukarnas kamp mot ogräsen, *dels* ock låta *skyndsamt och allsidigt utreda* på vilka olika vägar staten för framtiden må kunna kraftigt medverka till ett allmänt, målmedvetet bekämpande av denna vår växtodlings svåra fiende.

Stockholm den 30 januari 1918.

Arvid Lindman.

Hans Andersson.

Gust. Odqvist.

Karl Hildebrand.

P. Nilsson,

E. O. Magnusson.

Bonarp.

C. J. Öberg.

Carl Hederstierna.

John Erlansson.

Anders Elisson.

Joh. G. Svensson.

J. A. Jonsson.

<i>David Norman.</i>	<i>Ad. Wiklund.</i>	<i>C. O. Johanson.</i>
<i>Cornelius Olsson.</i>	<i>S. Welin.</i>	<i>Pehr Aug. Andersson.</i>
<i>Axel Bökelund.</i>	<i>A. Henrikson.</i>	<i>P. Lidström.</i>
<i>M. Svensson.</i>	<i>Arthur Gustafson.</i>	<i>John Jönsson.</i>
<i>Oscar N. Olsson,</i> Broberg.	<i>Otto Holmdahl.</i>	<i>Malte Sommelius.</i>
<i>Erik Nylander.</i>	<i>Sven Persson,</i> Fritorp.	<i>A. P. Gustafsson.</i>
<i>E. L. M. Hedin,</i> Torp.	<i>Sig. A. Carlsson.</i>	<i>Karl Kahlström.</i>
